

Resumé

Cílem této bakalářské práce byl pokus o zmapování úrovně lidového zpěvu při bohoslužbách ve vikariátech Benešov a Vlašim, které leží severně pod horou Blaník, proto Podblanicko, a popsat písně, které jsou pro jednotlivé farnosti specifické a v jiných kostelech se nezpívají. Byly analyzovány odpovědi z vrátivších se dotazníků a popisují písně, které jsou oblíbené a zpívány pouze na daném místě. Těmi jsou především Benešovské roráty a Hrádecká poutní píseň a Dobrou noc maticko, zpívaná o májových pobožnostech ve filiálním kostele sv. Martina na Tožici.

Lze konstatovat, že lidový zpěv při bohoslužbách na Podblanicku se mnoho neodlišuje od lidových zpěvů jiných regionů naší vlasti. Farnosti větších měst mají více možností. Bohoslužby jsou navštěvovány větším počtem věřících různého věkového složení. Není tedy nouze o přísluhující ministranty, ale ani o dobré zpěváky a vzdělaného varhaníka. Farnosti menších obcí se většinou potýkají s nepatrnou návštěvností bohoslužeb, hlavně ve všední den, i když je slavena významná církevní slavnost.

Zpěv je druhem komunikace, v tomto případě s Bohem a našimi přímluvci, takže je žádoucí, aby měl patřičnou úroveň. Dobrý lidový zpěv, ať s hudebním doprovodem nebo bez něj, dává každé bohoslužbě širší rozměr. Bez zpěvu jsou bohoslužby chudší.

Počet znaků (včetně mezer): 72 267